

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **Město x**, IČ: x
se sídlem P. 9, V. V.
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.
se sídlem Slavíkova 23, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
se sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha

za účasti
osob zúčastněných na řízení: 1) GES-T, společnost s ručením omezeným, IČ: 61247049

- 2) TEZZAV, spol. s r. o., IČ: 45144222
obě sídlem Žalovská 665/2, 181 00 Praha
obě zastoupeny advokátkou Mgr. Barborou Sedlákovou
se sídlem Heršpická 813/5, 639 00 Brno
- 3) Š. B.
bytem Ž. 42, V.
- 4) ČEZ Distribuce, a. s., IČ: 24729035
se sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2016, č. j. 177645/2016/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2016, č. j. 177645/2016/KUSK se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku ve výši 16 342 Kč k rukám JUDr. Ondřeje Tošnera, Ph. D., a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví, jímž žalovaný podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném do 30. 6. 2017 zamítl odvolání žalobce a osoby zúčastněné na řízení 3) a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu x, odbor výstavby a územního plánování ze dne 28. 7. 2016, č. j. MUV-2744/2016MHo, jímž byla společnosti TEZZAV, spol. s r. o. povolena změna stavby: terénní úpravy vytěžené bývalé „Pískovny x – areál x“ x, na pozemku parc. č. x, x, x, x, x v katastrálním území x, spočívající v prodloužení termínu dokončení stavby do 31. 12. 2017 a změně podmínky č. 3 rozhodnutí dodatečného povolené terénních úprav ze dne 2. 6. 2010, č. j. 01746/10/SÚ.
2. Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné pro rozpor s § 118 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2016 (stavební zákon), neboť terénní úpravy nebyly povoleny pro pozemek parc. č. x v k. ú. x (dále též „sporný pozemek“). Jelikož dodatečné povolení daných terénních úprav neobsahovalo povolení terénních úprav na tomto pozemku, nebylo možné povolit na tomto pozemku jejich změnu před dokončením. Připustil, že Městským úřadem x bylo dne 15. 5. 2015 vydáno opravné rozhodnutí č. j. 01983/15/SÚ, jež bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 8. 2015, č. j. 122446/2015/KUSK, které pozemek parc. č. x do výčtu pozemků, kde budou prováděny terénní úpravy, doplnilo, avšak uvedl, že toto rozhodnutí nebylo vykonatelné, neboť dne 4. 11. 2015 zdejší soud usnesením č. j. 45 A 46/2015-30, přiznal odkladný účinek jeho žalobě, již se domáhal zrušení rozhodnutí č. j. 122446/2015/KUSK. Doplnil, že rozsudek zdejšího soudu ze dne 1. 12. 2016, č. j. 45 A 49/2015-154, konstatuje, že terénní úpravy na pozemku parc. č. x v k. ú. x nebyly povoleny, a proto nemohla být povolena jejich změna před dokončením.
3. Dále namítal, že Městský úřad x (dále též „městský úřad“) a žalovaný postupovali ve správním řízení v rozporu s § 118 odst. 1 a § 129 odst. 2 stavebního zákona, neboť nezažítali řízení o nařízení odstranění terénních úprav, ale povolili jejich změnu před dokončením, přestože byly prováděny v rozporu s vydaným rozhodnutím městského úřadu. Jelikož neexistuje vykonatelné rozhodnutí, kterým by bylo možno provádět na pozemku parc. č. x v k. ú. x terénní úpravy, není možné povolit prodloužení doby jejich provádění, ale je nutné zahájit řízení o jejich odstranění.
4. Taktéž namítal, že napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, neboť se žalovaný nikterak nezabýval jeho námitkami v odvolání ohledně toho, že terénní úpravy byly prováděny v rozporu s vydaným stavebním povolením, a na tyto námitky v rozhodnutí nereagoval, čímž porušil § 50 odst. 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu. Uvedl, že nepřihlédl k námitkám, že na sporném pozemku (menší deponie) jsou terénní úpravy prováděny v rozporu se stavebním povolením a na větší deponii bylo

navezeno o 24 % materiálu více, než je povoleno na základě dodatečného povolení terénních úprav, resp. schválenou dokumentací. Pro své závěry odkázal na sdělení městského úřadu ze dne 18. 9. 2015, č. j. 03750/15/JPr, technickou zprávu č. 928/15 ze dne 16. 12. 2012 a povolení žalovaného ze dne 14. 4. 2016, č. j. 13989OD-147310/05/OŽP-Tu.

5. Závěrem namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že se žalovaný nedostatečně zabýval námitkou, že povolení změny stavby před dokončením nebylo projednáno s dotčenými orgány. Uvedl, že absentují jejich příslušná stanoviska, zejména stanovisko orgánu ochrany přírody a krajiny, vodoprávního úřadu a orgánu ochrany ovzduší. Doplnil, že ač nedochází ke změně dokumentace, prodloužením termínu provádění terénních úprav o více než 1 rok dochází k dotčení veřejných zájmů, neboť úpravy budou prováděny déle, než bylo povoleno, což může mít negativní účinky na okolí, zejména hluk, prašnost a znečišťující látky v ovzduší. Zároveň dojde k dalšímu oddálení nezbytné rekultivace navezeného materiálu, tj. k pokračování stavu narušujícího krajinu a krajinný ráz místa a okolí.
6. K výzvě soudu sdělily, že budou uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení obchodní společnosti TEZZAV, spol. s r.o., jako žadatel (stavebník) v původním řízení o dodatečném povolení stavby (dále též „žadatel“), GES-T, společnost s ručením omezeným, jako vlastník sporného pozemku, ČEZ Distribuce, a. s., jako vlastník distribuční soustavy elektřiny na sporném pozemku a dále Š. B. jako vlastník sousedních nemovitostí.
7. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že stavebníkovi rozhodnutím č. j. 01746/10/SÚ, které nabylo právní moci dne 29. 6. 2010, povolil terénní úpravy vytěžené bývalé „Pískovny x – areál x“ na pozemku parc. č. x, x, p. p. k. x a x v k. ú. x. Dne 15. 5. 2015 vydal městský úřad opravné rozhodnutí č. j. 01983/15/SÚ, jímž byla opravena nesprávnost uvedená v odst. I. na straně 1 ve výrokové části rozhodnutí č. j. 02169/10/SÚ ze dne 2. 6. 2010, spočívající v absenci sporného pozemku. Žalovaný dne 21. 8. 2015 rozhodnutím č. j. 122446/2015/KUSK, změnil (z hlediska obsahového potvrdil) rozhodnutí městského úřadu. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu a požádal o odkladný účinek. Usnesením ze dne 4. 11. 2015, č. j. 45 A 49/2015-30, Krajský soud v Praze přiznal žalobě odkladný účinek. Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2016, č. j. 45 A 49/2015-145, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného č. j. 122446/2015/KUSK, a opravné rozhodnutí městského úřadu ze dne 15. 5. 2015, č. j. 01983/15/SÚ.
8. Dále ve vyjádření uvedl, že za současného stavu osoba zúčastněná na řízení 2) nemá oprávnění provádět terénní úpravy na pozemku parc. č. x v k. ú. x. Potvrzením rozhodnutí městského úřadu ze dne 28. 7. 2016, č. j. MUV-2744/2016/Mho, došlo pouze ke změně termínu dokončení stavby terénních úprav v rozsahu dodatečného povolení těchto terénních úprav. Podmínka, dle níž nelze provádět na pozemku parc. č. x v k. ú. x terénní úpravy do rozhodnutí Krajského soudu v Praze se právní mocí jeho rozsudku stala obsolentní.
9. Doplnil, že ze zaměření výškopisného a polohopisného plánu č. 928/15 ze dne 26. 11. 2015 vyplývá, že předmětná stavba nedosahuje povolené výšky 222,6 m, proto má stavebník právo stavbu dokončit a je v pravomoci stavebního úřadu stanovit nový termín pro dokončení.

10. K námitce žalobce, že změna termínu měla být projednána s dotčenými orgány, uvedl, že došlo k projednání v rámci řízení o dodatečném povolení stavby.
11. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, ve které setrval na stanovisku uvedeném v žalobě. Uvedl, že stavebník nemá oprávnění provádět terénní úpravy na pozemku parc. č. x v k. ú. x, nicméně to nevyvrací důvodnost námitky, že tento pozemek neměl vůbec figurovat ve výroku rozhodnutí o jejich změně před dokončením. Dále uvedl, že žalovaný v zásadě potvrdil námitku, že neprojednal s dotčenými orgány změnu stavby před dokončením, když pouze uvedl, že došlo k projednání v rámci řízení o dodatečném povolení stavby. Dodal, že v rámci řízení o dodatečném povolení stavby nebyl vydán souhlas vodoprávního úřadu a závazné stanovisko orgánu ochrany přírody.
12. Osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) ve společném vyjádření doručeném soudu dne 24. 1. 2017 k obsahu žaloby předně uvedly, že žalobce není aktivně legitimován k podání žaloby, neboť neměl být účastníkem správního řízení z důvodu, že jeho pozemek parc. č. x v k. ú. x, přímo nesousedí s žádným z pozemků parc. č. x, x, x a x, na kterých se nachází stavba. Zároveň oponovaly žalobci, že by prodloužením doby trvání terénní úpravy byl jeho pozemek vystaven negativním vlivům prašnosti, hluku apod., neboť od léta 2016 byly práce pozastaveny a navíc je žalobcův pozemek polní cestou, tudíž nelze hovořit o negativních vlivech na jeho pozemku. Dále uvedly, že napadené rozhodnutí změnilo pouze termín dokončení stavby, nedošlo k žádným jiným změnám stavebního povolení, dotčených pozemků či projektové dokumentace. Odkazem na rozhodnutí městského úřadu ze dne 2. 6. 2010, č. j. 01746/10/SÚ, poukázaly na to, že sám žalobce schválil stavební záměr, přičemž předchází rozhodnutí o prodloužení termínu dokončení stavby nenapadal. Poukázaly na to, že žalobce při místním šetření dne 19. 1. 2017 neměl žádné připomínky k provádění terénních úprav. Pro podpoření svých tvrzení předložily a označily tyto důkazy: výpis z katastru nemovitostí, fotodokumentaci „haldy“ na pozemcích, studii o posouzení vlivu na životní prostředí, fotodokumentaci místa záměru, povodňovou mapu, náhled mapy ohledně vzdálenosti stavby k zámku x, protokol o místním šetření ze dne 19. 1. 2017 a smlouvy o uložení odpadu.
13. Osoba zúčastněná na řízení 3) se vyjádřila, že v průběhu řízení zakončeném rozhodnutím městského úřadu ze dne 2. 6. 2010 nebyla vzata jako účastník řízení a v tomto rozhodnutí sporný pozemek nebyl uveden. Ani v případě opravného rozhodnutí ze dne 15. 5. 2015 nebyla vzata jako účastník řízení. Pracovník žalovaného jí sdělil, že takováto chyba se neopravuje opravou zřejmých nesprávností, ale vydáním nového stavebního povolení. Taktéž uvedla, že z přiložené dokumentace pozemků parc. č. x a parc. č. x v k. ú. x plyne, že „skládky“ zasahují do jejich pozemků, a že na hranici i za ní se skládka téměř kolmou stěnou zvedá do výše 2,5 až 3 metrů od nivelity okolních pozemků. Osoba zúčastněná na řízení 3) se domnívá, že se jedná o účelové opomíjení jejích práv.
14. Osoba zúčastněná na řízení 4) se vyjádřila tak, že dle jejího názoru terénní úpravy probíhají i na sporném pozemku, kde se taktéž nachází nadzemní a podzemní vedení VN 22 kV. Tuto skutečnost sdělila vlastníkově pozemku v době, kdy byla upozorněna na nedovolené zvyšování nivelity terénu dopisem ze dne 24. 11. 2015, který spolu s nákresem elektrického vedení a fotografií ze dne 18. 6. 2016 předložila jako důkaz. Ztotožňuje se s žalobcem v tom smyslu, že pozemek parc. č. x nebyl zahrnut do rozhodnutí o dodatečném povolení stavby a terénní úpravy na něm nebyly povoleny, a z tohoto důvodu nebyla požádána o podání stanoviska k tomuto pozemku ve správním řízení.

15. Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podána osobou oprávněnou a že jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání, napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů přezkoumal, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Skutečnost, že žalobce je osobou oprávněnou k podání žaloby, vyplývá ze skutečnosti, že vlastní pozemek v blízkosti sporného pozemku, který může být realizací terénních úprav na sporném pozemku dotčen, a to přinejmenším prodloužením doby, po kterou bude pozemek zatížen imisemi ze související přepravy naváženého materiálu.
16. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal bez nařízení jednání, neboť žalobce, ani žalovaný nevyjádřili na výzvu soudu s takovým projednáním nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
17. Ze správního spisu vyplývají následující skutečnosti. Dne 23. 12. 2015 podal žadatel žádost o stavební povolení spočívající ve změně stavby před dokončením prodloužením termínu dokončení stavby na pozemcích parc. č. x, x, x, x a x v k. ú. x. Dne 10. 4. 2016 podala osoba zúčastněná na řízení 3) nesouhlas se zahájením řízení o změně stavby. Dne 14. 4. 2016 podal žalobce námitky proti zahájení řízení o změně stavby, spočívající zejména v tom, že pro sporný pozemek není vydáno stavební povolení. Dne 13. 5. 2016 městský úřad řízení o změně stavby zastavil z důvodu nezaplacení správního poplatku. Po uhrazení správního poplatku bylo dne 9. 6. 2016 pokračováno v řízení a účastníci byli vyzváni k seznámení s podklady rozhodnutí. Dne 27. 6. 2016 se žadatel vyjádřil k námitkám žalobce, že pro sporný pozemek není vydáno stavební povolení tak, že uvedl, že administrativní chybou došlo ke zjevné nesprávnosti, odkázal na opravné rozhodnutí městského úřadu ze dne 15. 5. 2015, č. j. 01983/15/SÚ, a potvrzující rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2015, č. j. 122446/2015/KUSK, kterým byl sporný pozemek zahrnut mezi pozemky, na něž stavební povolení dopadá. Dne 28. 7. 2016 vydal městský úřad rozhodnutí o změně stavby před jejím dokončením, jímž povolil změnu stavby na pozemcích parc. č. x, x, x, x a x v k. ú. x spočívající v prodloužení termínu dokončení stavby do 31. 12. 2017 a stanovil další podmínky. Proti tomuto rozhodnutí podala dne 11. 8. 2016 odvolání osoba zúčastněná na řízení 3), ve kterém namítala, že pozemek parc. č. x nebyl součástí povolené stavby, že do 31. 7. 2015 s ní nebylo jednáno jako s účastníkem správního řízení, a do dne podání odvolání neměla možnost se vyjádřit ke stavební dokumentaci. Dne 12. 8. 2016 podal odvolání žalobce, přičemž jeho odvolací důvody se kryjí s námitkami žalobními. Dne 25. 11. 2016 vydal žalovaný napadené rozhodnutí.
18. Podle § 70 správního řádu: *„Opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.“*
19. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona: *„Stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nabrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.“*
20. Soud se předně zabýval námitkami směřujícími k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť důvodnost takové námítky by bránila jeho věcnému přezkumu.

21. Žalobce předně spatřuje nepřezkoumatelnost v tom, že se žalovaný nedostatečně zabýval námitkou, že se k povolení terénních úprav nemohly vyjádřit dotčené orgány. Soud se však s tímto názorem neztotožňuje. Je sice pravdou, že vypořádání se s touto odvolací námitkou mohlo být důkladnější a podrobnější, avšak žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně objasnil, že stavba byla řádně povolena rozhodnutím městského úřadu ze dne 2. 6. 2010, č. j. 01746/10/SÚ, proto je třeba brát prodloužení lhůty jako termín, který nemění nic na dané stavbě, tj. provádění stavby zůstane beze změn, pouze bude termín prací posunut. Dále uvedl, že provádění stavby bylo projednáno s dotčenými orgány v rámci řízení o dodatečném povolení předmětné stavby, a že rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 3. 2010, č. j. 010633/2010/KUSK OŽP/Tu, byl stavebníkovi udělen souhlas podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech k provozování zařízení do roku 2015. Žalovaný se tedy odvolací námitkou žalobce výslovně zabýval a z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmý jeho náhled na postup městského úřadu při vydávání rozhodnutí o změně stavby. Z tohoto důvodu soud napadené rozhodnutí neshledává nepřezkoumatelným, neboť z odůvodnění (byť v tomto rozsahu stručného) jsou jeho důvody patrné. S těmito důvody se navíc soud ztotožňuje a námitka proto není důvodná.
22. Žalobce dále spatřuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že se žalovaný nikterak nezabýval jeho námitkami, že terénní úpravy byly prováděny v rozporu s vydaným stavebním povolením, a na tyto námitky v rozhodnutí nereagoval.
23. Soud uvádí, že žalovaný sice výslovně na uvedenou námitku neodkazoval, ale z jeho rozhodnutí vyplývá, že zastává názor, že pro sporný pozemek bylo vydáno stavební povolení již rozhodnutím městského úřadu dne 2. 6. 2010, č. j. 01746/10/SÚ, a stavba byla zahájena. Dále uvedl, že takové stavební povolení je platné a nepřezkoumatelné, námitky směřující do tohoto povolení jsou bezpředmětné a netýkají se žádosti o prodloužení termínu k dokončení stavby, přičemž právo provést stavbu stavebníkovi vzniklo na základě dodatečného povolení, které nebylo zrušeno, a jeho účinky stále trvají. Dodal, že ze zaměření výškopisného a polohopisného plánu č. 928/15 ze dne 26. 11. 2015 vyplývá, že předmětná stavba nedosahuje povolené výšky 222,6 m, proto má stavebník právo stavbu dokončit a je v pravomoci stavebního úřadu stanovit nový termín pro dokončení. Ani z tohoto důvodu soud napadené rozhodnutí neshledává nepřezkoumatelným, neboť z odůvodnění jsou jeho důvody patrné. S důvodem, že pro terénní úpravy bylo vydáno stavební povolení již rozhodnutím městského úřadu dne 2. 6. 2010, č. j. 01746/10/SÚ, se však soud neztotožňuje.
24. Dále je třeba zabývat se otázkou, zda bylo pro terénní úpravy na sporném pozemku vydáno stavební povolení. Soud vycházel z podání účastníků, osob zúčastněných na řízení i rozsudku zdejšího soudu ze dne 1. 12. 2016, č. j. 45 A 49/2015-145, jež se zabýval skutkovým stavem a správním řízením vedeným před vydáním napadeného rozhodnutí, a dospěl k názoru, že stavební povolení pro terénní úpravy na sporném pozemku bylo do dodatečného povolení stavby vtěleno na základě opravného rozhodnutí městského úřadu ze dne 15. 5. 2015, č. j. 01983/15/SÚ, jež bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 8. 2015, č. j. 122446/2015/KUSK.
25. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že postup podle § 70 správního řádu je určen pro opravy zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí. Je určen pro případy, kdy mezi vůlí, již správní orgán hodlal svým rozhodnutím projevit, a formálním zachycením projevu vůle v originále a stejnopisech rozhodnutí, panuje rozpor, přičemž tento rozpor musí být objektivně zřejmý. Taková formální vada může taktéž spočívat i

v tom, že v písemném vyhotovení rozhodnutí není správně specifikováno, o čem správní orgán v řízení jednal a o jakých právech či povinnostech rozhodl. Z judikatury správních soudů vyplývá, že institut opravy zřejmých nesprávností lze aplikovat pouze na zjevné písařské či početní chyby a jiné obdobné zřejmé nesprávnosti, avšak nelze se touto cestou domáhat změny obsahu výroku rozhodnutí z důvodu jeho nezákonnosti (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2009, č. j. 22 Ca 111/2009-40).

26. Zdejší soud v rozsudku ze dne 1. 12. 2016, č. j. 45 A 49/2015-145, uvedl, že „*městský úřad o stavbě na sporném pozemku p. p. k. x (pozn. soudu sporný pozemek parc. č. x) v řízení završeném rozhodnutím ze dne 2. 6. 2010 nejednal a stavbu na něm tedy ani nepovolil. Vyplývá to jednak z výše uvedené akcesorické povahy řízení o odstranění stavby, které ve vztahu k tomuto pozemku nebylo zahájeno, a z průběhu navazujícího řízení o dodatečném povolení stavby. Aby se řízení o dodatečném povolení stavby vztahovalo rovněž na jiné pozemky, a mělo tak širší rozsah než řízení o odstranění stavby, musel by takový požadavek ze žádosti o dodatečné povolení stavby vyplývat bez jakýchkoliv pochybností. Z oznámení městského úřadu o zahájení řízení o dodatečném povolení stavby ze dne 13. 5. 2010 rovněž nevyplyvá, že by městský úřad jednal i o sporném pozemku, neboť ten není ve výčtu dotčených pozemků v tomto oznámení zahrnut. [...] Oprava provedená rozhodnutím městského úřadu ze dne 15. 5. 2015 v tomto případě rozšiřovala věcný dopad původního rozhodnutí nad rámec toho, o čem bylo objektivně rozhodnuto, což překračuje rámec § 70 správního řádu. Ostatně i z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, vyplývá, že vydání opravného rozhodnutí je možné pouze v případě méně významných formálních vad, jako např. překlepů, zkomolenin, dat, rodných čísel nebo početních chyb. Povahu takových vad však vada, které se dopustil městský úřad v projednávané věci, neměla. Je rovněž třeba přihlídnout i k nepřijatelným dopadům této změny na práva množství osob, se kterými nebylo v řízení dosud jako s účastníky řízení jednáno a které by byly tímto postupem obejity. Zdejší soud dospěl k závěru, že rozhodnutí městského úřadu ze dne 15. 5. 2015 je v rozporu s § 70 správního řádu. Napadené rozhodnutí je pak v rozporu s § 90 odst. 1 správního řádu, neboť žalovaný na tuto důvodně vytýkanou vadu nereagoval způsobem, se kterým v případě rozhodnutí, která jsou v rozporu s právními předpisy, toto ustanovení počítá.“ Proto byla rozhodnutí městského úřadu a žalovaného zrušena pro nezákonnost. Soud se s výše uvedeným názorem, že městský úřad na sporném pozemku stavbu nepovolil, ztotožňuje.*
27. Z § 118 odst. 1 stavebního zákona plyne, že stavebník je povinen provádět stavbu v souladu s jejím povolením vydaným podle tohoto zákona. Dle § 118 odst. 3 stavebního zákona „*stavební úřad může na žádost stavebníka nebo jeho právního nástupce povolit změnu stavby před jejím dokončením. Žádost obsahuje kromě obecných náležitostí popis změn a jejich porovnání s povolením stavby a s ověřenou projektovou dokumentací.*“
28. Aby mohl stavebník změnu stavby před dokončením provést podle zákona, je třeba, aby předtím, než k jejímu uskutečnění přistoupí, získal potřebné stavební povolení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2010, č. j. 7 As 17/2010-101). Soud v nyní projednávané věci dává za pravdu žalobci, že pokud městský úřad nevydal stavební povolení pro terénní úpravy na sporném pozemku, nemohl ani vydat rozhodnutí, kterým se prodlužuje termín pro dokončení stavby na tomto pozemku. Skutečnost, že výrokem II. bodu 3. rozhodnutí městského úřadu byly zastaveny práce na sporném pozemku, nikterak nezbavuje jeho rozhodnutí nezákonnosti, neboť ve výroku I. je výslovně uvedeno, že „*Podle § 118 a § 115 povoluje změnu stavby na terénní úpravy vytěžené bývalé „Pískovny x –*

areál x“ x na pozemku parc. č. x, x, x, x v k. ú. x, v tomto rozsahu: prodloužení termínu dokončení stavby do 31. 12. 2017.“

29. Z výše uvedeného plyne, že námitka žalobce spočívající v tom, že na sporném pozemku nebyly povoleny terénní úpravy a z toho důvodu nemohl být termín dokončení staveb na tomto pozemku prodloužen, je důvodná.
30. Napadené rozhodnutí je v rozporu s § 90 odst. 1 správního řádu, neboť žalovaný na vytýkanou vadu spočívající v absenci stavebního povolení pro terénní úpravy na sporném pozemku nereagoval způsobem, se kterým v případě rozhodnutí, která jsou v rozporu s právními předpisy, toto ustanovení počítá. Soud proto zrušil napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný vázán vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
31. Žalobcem navrhované listinné důkazy v podobě fotodokumentace místa stavby soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť existence stavby na sporném pozemku vyplývá z dokumentů obsažených ve správním spisu. K důkaznímu návrhu osob zúčastněných na řízení 1) a 2) v podobě výpisu z katastru nemovitostí, fotodokumentace místa záměru a stavby, studie posouzení vlivu na životní prostředí, protokolu o místním šetření, smlouvy o uložení odpadu, povodňové mapy a mapy znázorňující vzdálenost stavby od zámku x, soud uvádí, že tyto důkazy nebylo nutno provést, neboť na základě spisového materiálu není pochyb o skutkovém stavu věci. K návrhu na provedení rozhodnutí městského úřadu o dodatečném povolení stavby ze dne 2. 6. 2010, č. j. 01746/10/SÚ, soud uvádí, že jej nebylo třeba provést, neboť veškeré skutečnosti z něj plynoucí jsou obsaženy v rozsudku zdejšího soudu ze dne 1. 12. 2016, č. j. 45 A 49/2015-145. Ohledně dopisu ze dne 24. 11. 2015, nákresu elektrického vedení a fotodokumentace navrhovaných osobou zúčastněnou na řízení 4), soud uvádí, že tyto důkazy nebylo nutno provést pro jejich nadbytečnost, neboť skutkový stav vyplývající ze spisového materiálu je dostatečným podkladem pro rozhodnutí ve věci.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud druhým výrokem podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný v řízení úspěšný nebyl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl naproti tomu plně úspěšný, neboť soud napadené rozhodnutí zrušil. Náleží mu proto náhrada nákladů řízení ve výši 16 342 Kč. Tuto částku tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby po 3 100 Kč za jeden úkon právní služby [převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů], dále tři paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, vše zvýšeno o částku 2 142 Kč odpovídající 21 % DPH, již je advokát plátcem, a soudní poplatek v souhrnné výši 4 000 Kč za podání žaloby a návrhu na přiznání odkladného účinku. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení si byl soud vědom povahy žalobce jakožto územně samosprávného celku, přihlédl však k jeho postavení jako obce, která není obcí s pověřeným obecním úřadem či obcí s rozšířenou působností a která nemá ani radu města, s tím, že městský úřad zde tvoří pouze několik málo zaměstnanců města zařazených do obecního úřadu (organizační struktura dostupná na www.x.cz). Soud proto vycházel z toho, že nebylo možné očekávat, že zpracování kvalifikovaných úkonů žalobce zajistí prostřednictvím zaměstnanců, a proto zastoupení advokátem bylo v tomto případě účelné.
33. Třetím výrokem soud rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, a to v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud osobám zúčastněným na

řízení neuložil žádnou povinnost, s jejímž plněním by jim mohly náklady vzniknout, a zároveň neshledal existenci důvodů zvláštního zřetele hodných.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. září 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu